

2.4.2.2. Rozwój zdolności muzycznych u osób z ZW

Okres krytyczny dla rozwoju słuchu doskonałego mieści się między trzecim a szóstym rokiem życia (Lewandowska, 2001).

Zdolności muzyczne u osób z zespołem Williamsa rozwijają się bardzo wcześnie. Zainteresowanie muzyką można zaobserwować już u noworodków i bardzo małych dzieci. To właśnie na dźwiękach muzycznych potrafią przez stosunkowo długi czas skupić swoją uwagę. Raporty WSA National Newsletter z 1993 roku donoszą, że często zdarzają się przypadki, gdzie dzieci śpiewają kołysanki i inne proste, dziecięce piosenki zanim nauczą się komunikować za pomocą mowy. Niektóre dzieci z zespołem Williamsa wykazują wyjątkowe pragnienie grania na różnych instrumentach już od wieku pięciu lat (za: Semel, Rosner, 2003).

Uzdolnienia muzyczne przejawiane przez dzieci z zespołem Williamsa należy w miarę możliwości rozwijać i wzbogacać. Warto zachęcać dzieci do śpiewania, uczenia się nowych piosenek, komponowania własnych utworów, a także do grania na różnych instrumentach. Prawie wszystkie dzieci bardzo chętnie śpiewają w chórze lub jako soliści. Natomiast konstrukcja i sprawność fizyczna palców dłoni oraz nadgarstka, jak również wydatne usta mogą przeszkadzać w graniu na instrumentach dętych (takich jak: flet, klarnet) oraz wymagających dużej zręczności manualnej. Dzieci z zespołem Williamsa dobrze odnajdują się w grze na bębnach, perkusji, kastanietach, tamburynie, gitarze oraz akordeonie, czasami także na pianinie i trąbce. Levitin i Bellugi w 1998 udowodnili ciekawą zależność: otóż słaba sprawność manualna i koordynacja wzrokowo-ruchowa przejawiana w czynnościach codziennych, takich jak pisanie, czynności samoobsługowe, jedzenie sztuczkami nie przesądzają o poziomie sprawności dłoni w grze na instrumentach. Wydaje się, że kiedy dzieci z zespołem Williamsa grają, ich sprawność motoryczna ulega poprawie (Semel, Rosner, 2003).